

„Se zice că trece timpul. Timpul nu trece niciodată. Noi trecem prin timp. După cum unui călător din tren i se pare că trec arborii din câmpie, așa și nouă ni se pare că trece timpul. În realitate, nici arborii, nici timpul nu trec, noi suntem acei ce trecem. Timpul e veșnic același, asemenea lui și în repaus etern ca și spațiul”.

G. Ibrăileanu, *Note*

GARABET IBRĂILEANU

1871 – 1936

1871

La 23 mai se naște la Târgu-Frumos, G. Ibrăileanu; în anul următor familia Ibrăileanu se mută la Roman.

1876

Copilul rămâne orfan de mamă.

1883-1887

Ibrăileanu se distinge ca elev al gimnaziului „Roman-Vodă” din Roman. La 16 ani rămâne orfan de tată.

1887

Continuă studiile la liceul „Codreanu” din Bârlad, unde se împrietenește cu Raicu Ionescu-Rian și cu alți colegi cu care formează o mică societate culturală: „Orientul”.

1889

La 1 iulie apare la Roman revista „Școala nouă”, în care Ibrăileanu debutează sub pseudonimul Cezar Vraja.

1890

Student al Facultății de Litere din Iași, Ibrăileanu regăsește pe Raicu Ionescu-Rian, colegul de la Bârlad.

1891

Studentul la Litere Ibrăileanu este și bursier al Școlii normale superioare, urmând secția istorico-filosofică.

1895

Ibrăileanu publică articolele regretatului său prieten Raicu Ionescu-Rian.

1896

În editura „Samitca” din Craiova apare Bel-Ami, roman de Guy de Maupassant, tradus de Cezar Vraja. Licențiat în anul precedent, Ibrăileanu e numit la 1 septembrie 1896 profesor suplinitor la gimnaziul de băieți din Bacău.

1900

Ca profesor de română la Liceul „C. Negruzzi” din Iași, îl cunoaște pe Calistrat Hogaș, profesor al școlii.

1901

Se căsătorește cu Elena Carp.

1906

În luna martie apare la Iași revista „Viața Românească”, redactată de Garabet Ibrăileanu, directori fiind C. Stere și Paul Bujor.

1908

Este numit profesor suplinitor la catedra de Istoria literaturii române moderne a Facultății de Litere din Iași.

1909

În editura „Vieții Românești” apar volumele: „Spiritul critic în cultura românească” și „Scriitori și curente”.

1912

Ibrăileanu publică teza de doctorat în litere „Opera literară a domnului Vlahuță”. Este numit profesor titular la Facultatea de Litere și Filosofie.

1916

„Viața Românească” își încetează apariția.

1919

Din inițiativa lui Garabet Ibrăileanu apare revista săptămânală „Însemnări literare”.

1920

La 1 martie reapare „Viața Românească”

1930

Apare volumul „Studii literare”. Volumul „Privind viața” reunește aforisme publicate inițial în revista „Însemnări literare”, cărora li se adaugă altele inedite.

1933

„După 27 de ani”, cum își intitulează cuvântul de rămas bun, G. Ibrăileanu trece conducerea „Vieții Românești” lui M. Ralea și G. Călinescu. Apare romanul „Adela”. În iunie i se conferă premiul național de proză.

1936

La 11 martie, Garabet Ibrăileanu se stinge din viață în sanatoriul „Casa Diaconeselor” din București.

Despre Ibrăileanu...

„Ibrăileanu n-a condus numai o revistă; a condus o adevărată școală literară și a făcut-o cu o pasiune unică, în care se concentra cu toate puterile sale, ca pentru singura justificare a existenței sale. El a format mai multe generații de intelectuali, cititori ai Vieții Românești. Le-a stilizat și le-a sistematizat concepțiile. A stimulat și îndrumat multe talente literare. A avut o pasiune apostolică de Socrate și a pus pecetea inteligenței și culturii sale pe manifestările sale culturale și literare ale unui sfert de veac”.

Demostene Botez, *Memorii*

„Personalitatea lui Ibrăileanu e complexă. Om blând, modest, dar în același timp arzător și fanatic, ironic, subtil, pesimist, dar și optimist. Este firea de „om răspântie”, e o fire dialectică, în care negația și afirmația se întâlnesc neconținut în armonii noi. Aceste sinteze posibile ale minții sale au făcut la rândurile posibile atâtea influențe diverse și puternice asupra celor ce au avut prilejul să-l apropie”.

Mihai Ralea, *Criticul științific, G. Ibrăileanu*